

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

[REDACTED]

1

בפני כב' השופט ארז שני

[REDACTED]

תובעים

ע"י ב"כ עו"ד ענבל ציפרוט

נגד

[REDACTED]

נתבעים

2

3

פסק דין

4

5

לפני תובענה לפסיקת מזונות קטין, בנם של הצדדים, אותה הגישה האם כנגד האב.

6

7

רקע והשתלשלות ההליכים

8

התובעת (להלן: "האם") והנתבע (להלן: "האב") (וביחד: "הצדדים"), נישאו זל"ז כדמו"י ביום 4/8/2013.

9

10

11

מנישואין אלו נולד בנם [REDACTED] (להלן: "הקטין הבכור").

12

13

ביום 25/12/2016 התגרשו הצדדים, אף חתמו על הסכם גירושין ביום 30/12/2014 במסגרתו הסדירו בין היתר את משמורתו של הקטין הבכור (בידי האם), את זמני השהות של כל אחד מהצדדים עימו, את מזונותיו בסך 2,000 ₪ לכל חודש, וכן נשיאה בהוצאות רפואיות וחינוכיות בחלקים שווים.

15

16

עוד סוכם כי קצבת המל"ל תשולם לידי האם.

17

18

הסכם זה קיבל תוקף של פסק דין בבית הדין הרבני ביום 20/7/2015.

19

20

בתחילת שנת 2018 שבו הצדדים להתגורר יחדיו, ניהלו מערכת זוגית ומזוגיות זו נולד בנם השני, [REDACTED]

21

(להלן: "הקטין הצעיר") ביום 10/4/2020, הוא הקטין נשוא תובענה זו, כיום כבן שנתיים ושמונה חודשים.

22

23

24

לאחר שיחסי הצדדים לא צלחו (בלשון המעטה), עזב האב את דירת המגורים בחודש יוני 2020,

25

לערך.

26

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ביום 19/8/2020 הגישה האם בקשה ליישוב סכסוך (40037-08-20) ובמסגרתה לא הגיעו הצדדים להסכמות.

ביום 27/4/2021 הגישה האם תביעה למשמורת הקטין הצעיר (תלה"מ 58681-04-21) וכן פסיקת מזונות, היא התביעה אשר לפני.

ביום 4/7/2021 במסגרתו של דיון, קבעתי (בהסכמת הצדדים) כי המשמורת לקטין הצעיר תהיה בידי האם וכן קבעתי זמני שהות של האב עם הקטין.

הורתי כי הצדדים ישתתפו בהדרכה הורית וכן ניתנו סמכויות לשירותי הרווחה בעניינם של הצדדים.

בנוסף קבעתי את מזונותיו הזמניים של הקטין הצעיר, וכך :

"....אני מחייב את הנתבע לשאת במזונות הקטין לידי האם, בסך 1,800 ₪. כן להוסיף על כך השתתפות בהוצאות מדור ואחזקת מדור בסך 1,000 ₪ נוספים, אשר ייפרעו מעת עזיבת הסב את ביתה של האם. עד לאותו מועד יעמוד שיעור ההשתתפות במדור על סך 300 ₪ לחודש".

עוד קבעתי כי הצדדים יישאו בשווה בהוצאות הרפואיות החריגות ובהוצאות החינוך של הקטין.

"הרוחות" בין הצדדים לא שקטו ובין לבין הוגשו על ידי האם ארבעה הליכים למניעת הטרדה מאיימת, בהם ניתנו צווי הרחקה, גם באשר לקטינים, ובהמשך נקבעו זמני שהות של האב עם הקטינים במרכז הקשר, כפי המלצת שירותי הרווחה, פעם בשבוע למשך שעה.

שירותי הרווחה היו מעורבים עד מאוד בסכסוך בין הצדדים, ודו"חות עדכון הוגשו על ידם באופן תכוף, יחסית.

ביום 9/8/2022 הגיש האב תובענה (תמ"ש 20287-08-22), בה עתר הוא ל"לקיחת" הקטינים לזמני שהות באמצעות צד ג'.

ביום 23/10/2022 הוגש תסקיר שירותי הרווחה בו נכתב כי בחודשים האחרונים היה קיים נתק בין האב לילדים, לאחר שהאב סירב להגיע לפגוש אותם במרכז הקשר.

הורתי על הגשת תסקיר משלים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ביום 9/11/2022 הודיעו שירותי הרווחה כי לאור עמדתו הנחרצת של האב, אין באפשרותם להמשיך ולקיים את המפגשים במרכז הקשר כפי החלטת בית המשפט, אלא אם האב ישנה דעתו ו/או אז יחודשו המפגשים.
(בעניין זה קבוע מועד לדיון).

הליך זה אשר לפני, למזונות הקטין הצעיר, נקבע לשמיעת הוכחות ליום 2/10/2022.

האב, אשר לא היה מיוצג (לאור חילוקי דעות עם עורכת דינו), לא הגיש תצהירים עד למועד הדיון, סירב להיחקר בדיון עצמו, גם לא חקר את האם.

סיכומים הוגשו על ידי האם ביום 1/11/2022, אלו הונחו לפני ביום 5/12/2022 ולאחר שהוגשו שלא בהתאם להחלטתי, הוגשו בשנית ביום 5/12/2022.
באותו יום הורתי לאב להגיש הסיכומים לאלתר לאור חלוף המועד, ולא, אראה בכך כי וויתר על זכותו.
עד ליום מתן פסק דין זה לא הגיש הנתבע הסיכומים, גם לא כל הודעה מטעמו.

טענות הצדדים בתמצית

טענות האם

האם עתרה למזונותיו השוטפים של הקטין בסך 3,203 ₪, בהתאם לפירוט הבא:
מזון וכלכלה – 1,000 ₪, ביגוד והנעלה – 700 ₪, מוצרי פארם, משחות, מגבונים – 600 ₪,
נסיעות – 200 ₪, צעצועים, מוצרי העשרה והתפתחות – 400 ₪, קופת חולים – 103 ₪ וביטוח בריאות
פרטי – 200 ₪.

יש לחייב את האב במלוא מזונותיו השוטפים של הקטין, לאור גילו של הקטין, לאור זמני השהות הקיימים וגם כי חובתו של האב לזון את היא חובה אבסולוטית.

בנוסף עתרה היא להשתתפות בהוצאות מדור ואחזקתו בסך 2,995 ₪, המהווים 30% מהוצאה זו, בהתאם לפירוט הבא:

שכר דירה בגובה 6,000 ₪ לחודש, כבלים – 285 ₪, חשמל – 600 ₪, מים – 200 ₪, ארנונה – 750 ₪,
גז – 150 ₪, טלפון + אינטרנט – 200 ₪, ועד בית – 400 ₪, בלאי – הוצאה משתנה – 400 ₪.
(סה"כ – 8,985 ₪).

לבסוף, עתרה האם לחיובו של האב במלוא תשלום הוצאות רפואיות חריגות וטיפולים שאינם כלולים במסגרת הביטוח הרפואי ובהוצאות חינוך חריגות לרבות גנים, צהרונים, שיעורים פרטיים, טיולים, חוג אחד וקייטנות. בסיכומים עתרה לחלוקת הנטל באופן שהאב יישא ב – 70% והאם ב – 30%.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

1 האם היא הנושאת העיקרית בטיפול בקטין לבדה, כאשר כל נטל הגידול רובץ על כתפיה ובכך נמנע
2 ממנה להגדיל את הכנסתה באמצעות עבודה נוספת ולפיכך יש לקבוע דמי טיפול בסך 2,000 ₪ לחודש.

3
4 האב מסרב להעביר כספים לטובת כלכלת הקטין, ממשיך לחיות את חייו כרווק ואינו מקיים זמני
5 שהות עם הקטין בצורה סדורה.

6 כיום האב אינו מקיים זמני שהות כלל, גם לא במרכז הקשר כפי החלטת בית המשפט ואינו פוגש את
7 ילדיו.

8
9 האב סוחר סמים/מתעסק בהונאה (כך בסעיף 51 לכתב התביעה) ומשתכר בסך של 100,000 ₪ לחודש
10 וזאת בנוסף לעבודות מזדמנות שעובד מפעם לפעם.

11 בסיכומים טענה האם כי האב מסתיר מבית המשפט את עבודתו בחברת "תפוז" מזה מספר שנים
12 ממנה משתכר כ – 30,000 ₪ בחודש, כאשר החשבונות יוצאות על שמו של אדם אחר מתוך כוונה
13 להונות את הביטוח הלאומי ולזכות לדמי חל"ת.

14 המעסיק היחיד אצלו עבד האב ברצף של 23 חודשים הוא אחיו שאצלו מעולם לא עבד ומדובר
15 בתלושים פיקטיביים.
16 לאב רכב חדש בבעלותו.

17
18 האם עובדת בחברת כ"א במשרה מלאה ומשתכרת שכר זעום בגובה 6,400 ₪ בממוצע בחודש.

19
20 האם והקטין הורגלו לחיות ברמת חיים גבוהה בשל סכומי העתק אותם מרוויח האב ואין להוריד
21 ברמת חייהם בשל פירוק התא המשפחתי על ידי האב ולהותירם חסרי כל.

22
23 בסיכומים אותם הגישה האם עתרה היא לקביעת דמי מזונות גבוהים יותר מאלו שנקבעו במסגרת
24 ההחלטה למזונות זמניים מיום 4/7/2021, שכן נכון ליום זה, האב למעלה משנה וחצי לא פוגש את
25 ילדיו ואינו לוקח חלק בגידולם, כך שהתובעת נמצאת עם הקטינים 100%, לחילופין לפסוק דמי טיפול
26 ראויים.

27
28 בסיכומים ציינה האם לראשונה כי מקבלת סיוע בשכר דירה בגובה 1,170 ₪ לחודש וכן כי ברשותה
29 "עוסק פטור" בו פעילותה מצומצמת ומגיעה להכנסה בסך 800 ₪ לשנה בממוצע כאשר היא אינה
30 עוסקת כמעט בתחום.

31
32 קצבת הביטוח הלאומי בסך 340 ₪ לחודש, נלקחת לטובת חוב בביטוח לאומי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

לאור העובדה כי האב אינו משלם מזונות ולאור העובדה כי הוצאות האם גדולות מהכנסותיה, נאלצה היא ליטול 3 הלוואות בסך 105,228 ₪ כאשר גובה ההחזר החודשי בסך 3,250 ₪. בנוסף, לחובתה הלוואת מימון לרכב עם החזר חודשי בסך 1,400 ₪ בחודש, מה שמותיר את האם במינוס תמידי.

טענות האב (כעולה מכתב הגנתו)

מהיום בו סולק האב מדירתו, דאג הוא לקחת את שני הקטינים לזמני שהות עימו, דאג להעביר לאם כספים רבים, מעבר לסכומי המזונות אותם סיכמו בהסכם הגירושין, בנוסף לקניות מזון ובגדים לקטינים.

האב עבד במטבח של מסעדה ובעקבות משבר הקורונה הוצא לחל"ת.

טענת האם כי משתכרת רק 6,400 ₪ אינה נכונה שכן אם כך הוא הדבר, הרי שלא היתה יכולה לשכור דירה בעלות 6,000 ₪ לחודש. האם גם לא צירפה חוזה שכירות.

האם למדה לימודי איפור מקצועיים ובאמצעות חדר עבודה בדירתה מקבלת לקוחות.

האב משלם מזונות הקטין הבכור בסך 2,000 ₪ בהתאם להסכם בין הצדדים ואף יותר מסכום זה.

האם פירטה רשימת הוצאות לקטין אך לא צירפה העתקי הקבלות.

האם מקבלת עזרה בשכר דירה דרך משרד השיכון.

עם האם בדירה מתגורר סבה, אשר משלם לה בגין המגורים סך 2,000 ₪ לחודש.

לאור כל האמור יש לדחות את התובענה או לחילופין, לקבוע מזונות עבור הקטין בהתחשב כי האב משלם מזונות עבור הקטין הבכור על פי ההסכם 2,000 ₪ + מחציות, בהתחשב כי זמני השהות של הקטין עם הנתבע הם בימי שני ורביעי.

דיון והכרעה

כזכור, סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט – 1959 (להלן: "חוק המזונות"), קובע כך:

"אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה."

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

[REDACTED]

האב הוא יהודי ודינו האישי הוא הדין העברי, משכך, חייב הוא במזונותיו ההכרחיים של ילדו מעיקר הדין.

על פי הדין העברי החל על הצדדים, האב חב במלוא הצרכים ההכרחיים של הקטינים עד גיל 6 באופן אבסולוטי (ראה: ע"א 469/84 הדרי נ' שני, לט(3) 197 {פמ"מ – 4/8/1985}).

חובתו המוחלטת של אב לשאת בצרכים ההכרחיים של ילדו הקטין חלה בין אם המשמורת על הקטין נמסרת לאם, בין אם היא נמסרת לאב, ובין אם היא ניתנת במשותף לשני ההורים (ראה: בע"מ 2561/08 פלוני נ' פלונית {פמ"מ – 20/7/2008}).

הפסיקה השוותה את המצב המשפטי וחובת האב במזונות קטינים בגילאי 6-15, לסיפוק צרכי קטינים שהנם למעלה מגיל 15. כיום, החל מגיל 6, שני ההורים חבים מדין צדקה, בסיפוק צרכיהם עד כדי רמת החיים בה הורגלו הקטינים ערב הפירוד, מדין צדקה, באופן יחסי להכנסות ההורים מכל מקור העומד לרשותם (ראה: בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית {פמ"מ – 19/7/2017} {להלן: "הלכת 919/15"}).

ואולם באשר לקטינים מתחת לגיל 6, לא שינתה "הלכת 919/15" דבר לעת עתה (ראו סעיף 6 לפסק דינו של כבוד השופט נ. סולברג).

עם זאת, חלוקת זמני השהות של ההורים עם הקטין רלוונטית גם כאשר נבחן גובה חיובו של אב במזונות ילדו שמתחת לגיל שש שנים (ראה: עמ"ש (ת"א) 1180-05-14 א' א' נ' מ' א' {פמ"מ – 26/3/2015}, {להלן: "עמ"ש 1180-05-14"}).

לבית המשפט שיקול דעת רחב באשר לאופן תשלום המזונות והמדור בפועל ובאשר לקביעת אופן חלוקת הנשיאה במזונות בין ההורים, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. על בית המשפט למצוא את הפתרון הראוי והמתאים למשפחה שלפניו בהתאם לנסיבותיה.

במקרה שלפני מדובר בקטין מתחת לגיל 6 שנים, ה"מכונה" בפסיקה מ"קטני קטנים", וחובתו של האב במזונותיו, כאמור, לא שינתה דבר.

שאלת צרכיו ההכרחיים של הקטין, בהם מחוייב האב בלבד, שאלה אשר נדונה בפסיקה פעמים רבות.

המגמה הנוהגת בפסיקה היא של צמצום מעגל הצרכים ההכרחיים למינימום, על מנת שעיקרון השוויון בין בני הזוג ימצא ביטוי גם בחיוב בדמי מזונות על פי דין אישי, שככזה אינו שוויוני.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

לבית המשפט מסור שיקול דעת לקבוע מהם הצרכים ההכרחיים והיקפם בהתאם לכל מקרה המובא בפניו ונסיבותיו (ראה: ע"א 591/81 פורטוגז נ' פורטוגז, פ"ד לו(3) 449 {פמ"מ – 29/6/1982}, {להלן: "עניין פורטוגז"}).

צרכים הכרחיים הם אותם צרכים בסיסיים, שבלעדיהם אין הקטינים יכולים להתקיים ממש, ובהתאם לדין, הקובע כי אין מחייבים בהם לפי עושרו של האב, צרכים אלו שווים הם לעני ולעשיר (ראה: "עניין פורטוגז", לעיל).

את חיובו האבסולוטי של האב בצרכים ההכרחיים, חיוב אשר יש בו כדי להשית על האב מידה יתרה של נשיאה בנטל, ריככה הפסיקה, בעיקר, על ידי צמצום אותם "צרכים הכרחיים" וכיוונה למזונות במובן הצר, כגון מזון, ביגוד והנעלה, חינוך פורמלי והוצאות בגין תשלום כיסוי ביטוחי לקופת חולים לרבות עלויות של תרופות שגרתיות שנדרשות לבריאות שוטפת ורגילה של הילדים. (ראה: "עמ"ש 14-05-1180", לעיל).

על צרכים הכרחיים אלו יש להוסיף, חלק יחסי (בהתאם למספר הילדים) מהוצאות המדור ואחזקתו, גם לגביהן יש לגזור צמצום, שכן עם הפירוד/הגירושין נדרשים שני ההורים לקורת גג להם ולילדיהם עת אלו מצויים עימם, והעלות של הוצאות אלה, ההולכת וגדלה, מהווה נתח נכבד מההוצאה הכספית הכוללת.

מוחלטות חיובו של האב בצרכיהם ההכרחיים של הקטינים, אין משמעותה הותרת האב חסר כל ויש להותיר בידיו "מינימום של קיום אנושי" (ראה: בג"ץ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי, פ"ד סה(1) 782 {פמ"מ – 28/2/2012}).

"איזון כולל של הכנסת המשפחה מכל המקורות", ככלי להקלת הנטל המוטל על האב נוכח מוחלטותו של החיוב (ראה: "עניין פורטוגז", לעיל).

משך השנים העמידה הפסיקה את הצרכים ההכרחיים על סכום מסוים (משתנה) שנקבע כדיעה שיפוטית של בתי המשפט, לפי שיקול דעתם ואומדן הצרכים הסביר והראוי בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ראה: ע"א 687/83 מזור נ' מזור, לח(3) 029 {פמ"מ – 15/7/1984}).

כיום עומדים צרכים אלה על הסכומים הנעים בין 1,400 ₪ ל – 1,800 ₪ לחודש (ראה: עמ"ש (ת"א) 32172-11-17 ע. ש. נ' נ. ש. {פמ"מ – 10/1/2019}), לא כולל מדור והוצאות אחזקתו, אם כי אין לחשב את מזונותיהם של מספר ילדים כמכפלה של צרכי ילד אחד (ראה: ע"א 552/87 ורד נ' ורד, מב(3) 599 {פמ"מ – 13/10/1988}).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

1 אשר למדור והוצאות אחזקתו, נקבע כי עלות זו תהא בסך 30% ממנו לקטין אחד וסך 40% לשני
2 קטינים מהסך הכולל של ההוצאה (ראה: ע"א 52/87 **הראל נ' הראל**, מג(4) 201 {פמ"מ –
3 12/10/1989}).
4 כאמור, "**הלכת 919/15**" לא שינתה דבר גם בעניין זה.

5
6
7 במקרה זה אשר לפני, הקטין הצעיר מצוי במשמורת האם, ונכון למועד זה, כלל לא מתקיימים זמני
8 שהות בין האב לקטין.

9 בהקשר זה אומר כי גם כאשר יחודשו זמני השהות, כתלות ברצונו של האב, הרי שאלו יתקיימו
10 במרכז הקשר למשך תקופה לא מבוטלת, והדרך עוד ארוכה עד שזמני השהות יהיו בבחינת זמני
11 שהות ברגיל.

12
13 האם פירטה את הסכומים הנדרשים למזונותיו ההכרחיים של הקטין הצעיר כגון, מזון וכלכלה,
14 ביגוד והנעלה ותשלומי קופת חולים, אלו מסתכמים בכ – 2,000 ₪ לחודש.

15
16 האם לא צירפה כל אסמכתא להוצאות אלו אשר יש בה כדי להוכיח הוצאותיה בגין צרכים אלו,
17 למעט פירוט הוצאות כרטיס האשראי.

18 אלו הוגשו באופן לא ברור, יש לומר מושחר ולא ניתן היה לקראם, וגם אם היה ניתן, הרי שבאלו אין
19 ללמוד דבר.

20 לא ניתן לדעת בעבור מי מהקטינים הוצאה ההוצאה, בעבור מי שולמו החשבונות, לא בעבור מי
21 נרכש המזון או כל פרט אחר.

22
23 אין זה מתפקידו של בית המשפט לעסוק בהשערות, הנחות וניחושים.
24 תביעת מזונות, היא ככל תביעה כספית אחרת היא, אותה יש לבסס ולהוכיח בראיות ובאסמכתאות,
25 ואם רכיביה לא הוכחו, אזי יש בידי בית המשפט לדחות את התביעה (ראה: ע"א 130/85 **כהן נ' כהן**,
26 מ(1) 69 {פמ"מ – 20/1/1986}).

27
28 יחד עם זאת ומשעה שהפסיקה העדכנית העמידה צרכים אלו על סך הנע בין 1,400 ₪ - 1,800 ש"ח,
29 אעמיד את צרכיו ההכרחיים של הקטין שבפני על סך 1,500 ₪ לחודש.

30
31 באשר לאחזקת המדור, הרי שהאם מתגוררת בדירה שכורה ומשלמת כ – 6,000 ₪ דמי שכירות
32 בחודש.

33
34 האם אכן לא צירפה חוזה שכירות (כפי טענת האב), בניגוד אל האב אשר צירף הוא את חוזה
35 השכירות לדירה בה התגוררו הצדדים עד לפרידתם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

בדפי החשבון אותם צירפה האם, מצאתי כי קיימת הורדה קבועה בסך זה, בעבור דמי השכירות.

החוזה אשר צורף מיום 20/6/2018 אכן מוכיח כי מדובר בסך 6,100 ₪ לחודש בעבור דמי שכירות.

עוד כעולה מן החוזה, מדובר בדירה בת 5 חדרים.

אין אני מבין מה נדרשת לאם דירה כה גדולה שעה שהיא מתגוררת בה עם שני הקטינים בלבד.

אם מטעמי נוחות? אם מטעמים אחרים? אין אני יודע.

אך הואיל ויש ביכולתה להוזיל את המדור אם תתגורר היא בדירה קטנה יותר, כזו אשר תספיק בהחלט למגוריה עם הקטינים, הרי שאני קובע כי תקורת דמי המדור של האם עם הקטינים, לצורך פסיקת מזונות, תעמוד על סך 5,000 ₪.

מהוצאה זו יש לקזז סך 1,170 ₪ מידי חודש, אותם מקבלת האם ממשרד הבינוי והשיכון כסיוע בשכר דירה.

מכאן כי לצורך החישוב, הוצאתה בעבור דמי שכירות עומדת על סך 3,830 ₪ לחודש.

30% מהוצאה זו בעבור הקטין הצעיר יעמוד על סך 1,150 ₪ לחודש.

האם עתרה לפסיקת הוצאות אחזקת מדור בסך 2,985 ₪ לחודש.

גם בעניין זה, לא צירפה האם אסמכתאות למעט כאלו בודדות, ביניהן חשבון חשמל הרשום על שם בנין סמואל, מכתב התראה מחברת החשמל, חשבון גז וחשבון ארנונה בודדים. חלקם של החשבוניות הינם על פני חודשיים, דבר אשר לא הובא בחשבון על ידי.

האב מתגורר בבית אימו. לא נטען כי נושא הוא בכל הוצאה בגין מדור ואחזקתו.

מכאן כי האם לא הותירה בפני ברירה, אלא לפסוק דמי אחזקת מדור כפי אומדנא ומכאן אני קובע כי יש להוסיף סך 500 ₪ נוספים בעבור אחזקת המדור.

בעניין דמי המדור ואחזקתו אומר כי החלטתי מיום 4/7/2021 בעניין מגורי האם לבדה (ללא הסב) לצורך קבלת סכום זה, בעינה עומדת.

האם עובדת בחברת כ"א – "תשבץ סיעוד ורווחה", כשכירה ומשתכרת, לטענתה, 6,400 ₪ לחודש. מתלושי השכר אותם צירפה, עולה כי ממוצע שכרה מגיע לסך 6,330 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

לטענת האם, ישנה הכנסה נוספת מצומצמת מעוסק פטור בסך 800 ₪ לשנה.
גם בעניין זה, דו"ח רו"ח אותו צירפה האם, הוגש באופן מושחר, אינו קריא וממנו לא ניתן ללמוד
דבר על הכנסתה זו, ככל שקיימת.

מדפי החשבון אותם צירפה האם עולה בכמה :
קצבת המל"ל המשולמת לאם, מופקדת מידי חודש בחודשו ואינה "נלקחת" לטובת חוב בביטוח
לאומי, זו עומדת על סך 293 ₪ ולא כפי שנטען על ידה – סך 340 ₪.
קצבת המל"ל המשולמת לאם היא בעבור קטין אחד, דבר הנתמך גם בנתוני תלושי השכר בהם
מצויינת האם בסטטוס של "ג + 1".

בחשבונה של האם מופיעים זיכויים קבועים מבנק לאומי, בסכומים משתנים הנעים בין 2,000 ועד
5,000 ₪, מידי חודש בחודשו.
האם לא הסבירה פשרם ומקורם של כספים אלו.

בנוסף, מצאתי הפקדות כספי מזומן, גם הן קבועות, על פני כל תקופת דפי החשבון ונעות בין 1,000
₪ ועד לכ – 6,000 ₪ כל חודש (למשל ביום 16/6/2021 הפקדת מזומן בסך 6,000 ₪).
גם לאלו לא נתנה האם כל הסבר.
יכול אני לשער, לנוכח העובדה כי לא נתתי אמון בגירסתה גם בעניינים אחרים, כי מדובר בשכר
עבודה מעיסוקה הנוסף באיפור.

את מזונותיו של הקטין הבכור גובה האם באמצעות ביטוח לאומי, כך כעולה מדפי החשבון, הכנסה
קבועה "ביטוח לאומי מזונות", בסך כ – 2,000 ש"ח. עניין זה נכתב לצורך הצגת התמונה במלואה
ואין בו כדי לשנות דבר.

לאור כל האמור, הרי שנראה כי הכנסתה של האם גבוהה מזו הנטענת על ידה, ומצאתי כי להעמידה
(לא באופן דקדקני) על סך כ – 10,000 ₪ נטו לחודש.

האב, אשר מכחיש את טענת האם באשר להכנסותיו, טוען כי עבד במסעדה עד להוצאתו לחל"ת וצירף
אסמכתא על אישור זכאות לדמי אבטלה עד ליום 30/6/2021, ממנו עולה כי מקבל דמי אבטלה בסך
כ – 2,500 ₪ לחודש.

אין אני יודע עיסוקו של האב עתה מהו, שעה שלא תצהיריו הוגשו, לא נחקר הוא במסגרת דיון
ההוכחות, גם לא הגיש סיכומים – מאלו לא ניתן ללמוד דבר מה אודות הכנסתו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

[REDACTED]

אומר כי אם היה עובד האב בעבודה המכניסה שכר מינימום, הרי ששכרו לחודש כבר היה גבוה יותר.
מדפי החשבון אשר צירף האב גם כן לא ניתן ללמוד דבר שכן אלו אינם מפרטים מהן הכנסותיו, מהן הוצאותיו, ובכלל אלו משנת 2020-2021.

ספק גדול אם יש לאמוד את הכנסותיו כיום רק בסך של כ - 2,500 ₪ לחודש לכל היותר, וגם לאור התנהלותו, אין אני נותן אמון בגרסת האב לעניין הכנסתו.

הפסיקה קבעה כי יכולותיו של האב אינן נקבעות על יסוד הכנסותיו בלבד אלא אף בהתחשב ביכולתו הפוטנציאלית להשתכר או להגדיל השתכרות (ראה: ע"א 5566/09 פלוני נ' פלונית {פמ"מ – 16/8/2009}).

סבור אני, גם לאור הזמן הפנוי העומד לרשותו, שעה שאינו שוהה עם מי מילדיו, גם כי עליו לפרנס את ילדיו, ובכל הכנסה אחרת.

מכאן אני קובע כי שכרו של האב עומד סביב השכר הממוצע במשק, לפחות, על סך 11,000 ₪ נטו לחודש.

החיוב במזונות קטין מעבר לצרכיו ההכרחיים הינו כמובן מדין צדקה והוא חל על שני ההורים, בשים לב ליכולתם הכלכלית (ראה: "עניין פורטוגז", לעיל).

האם עתרה למרכיבים נוספים למזונות הקטין, אלו הוגדרו בפסיקה כמזונות מדין צדקה.

את דעתי על חלקן של הוצאות הקטין הצעיר אותם פירטה האם, כבר אמרתי בהחלטתי לעניין המזונות הזמניים כמו באשר לסך שבע מאות ₪ לחודש בעבור ביגוד והנעלה, הוצאות "בלאי", ואוסיף על כך - מה נדרש קטין בן פחות משלוש שנים להוצאות טלפון ואינטרנט? מה נדרש קטין למוצרי פארם ומשחות בסך 600 ₪ לחודש?

האב צירף קבלות בעבור רכישות לקטין, אך אלו מתייחסות לרכישת מיטה, טיולון. מלבדן לא צורף דבר מה נוסף, כזה שיש בו להעיד על הוצאותיו השוטפים של הקטין. אסמכתא לחוג אשר צורפה היא בעבור הקטין הבכור.

לאור דבריי אלו, אני קובע כי יש להוסיף סך נוסף בגובה 500 ₪ בעבור מזונות אלו אשר מדין צדקה הם, בהם יישאו הצדדים בשווה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

לבסוף, עתרה הם לחיוב האב בתשלום דמי טיפול בסך 2,000 ₪, שעה שנדרשת להעסיק מטפלת שכן כל נטל הגידול רובץ על כתפייה.

כאשר הטיפול בקטינים נופל רובו עיקרו על אחד מן ההורים, יש להביא לידי ביטוי את עלויות ההשקעה של אותו הורה בחיוב ההורה השני בדמי טיפול, עד גיל 13 – 14 ובנסיבות מסויימות גם עד בגרות הקטין (ראה: עמ"ש (מרכז) 21704-03-18 א. ו. נ' א. ו. {פמ"מ – 11/6/2019}).

כאמור, בעניין זה אשר לפני, אין המדובר בזמני שהות מצומצמים של האב עם הקטין, אלא היעדרם המוחלט של אלו.

עיקר הטיפול אכן נופל על כתפי האם, אם כי יש לזכור כי הקטין מצוי חלק ניכר מהיום במסגרת חינוכית ובעבור הוצאות המעון, אף עתרה האם לחיוב האב בתשלום הוצאה זו.

אין אני יודע מה טעם עתרה האם לסך 2,000 ₪ בעבור דמי הטיפול, בד בבד לצד 1,400 ₪ נוספים בעבור הוצאות המעון, אך אומר כי אלו לא יכולים ל"דור" בכפיפה אחת, כל שכן בסכום כה גבוה, שעה שמדובר בשעות אחה"צ בהן מצוייה האם עם הקטין ממילא.

בנסיבות אלו זכאית אומנם האם לקבל דמי טיפול מן האב, אך בסכום מופחת (משמעותי) מזה הנטען על ידה, שכן אין המדובר בקטין עם צרכים מיוחדים, והוא כאמור מתחנך במסגרת חינוכית.

לנוכח היעדרם המוחלט של זמני השהות בין האב לקטינים, ובפרט הקטין הצעיר נשוא ההליך, מצאתי לחיוב את האב בדמי הטיפול במלואם בסך 300 ₪ נוספים, אלו יתווספו לסך המזונות.

לאור האמור ומשעה שהאב חב במזונות אלו של הקטין הצעיר לבדו, הרי שעליו להעביר לידי האם מידי חודש בחודשו, סך 3,700 ₪, כמפורט:

מזונות הכרחיים – 1,500 ₪.

מזונות מדין צדקה – 250 ₪.

דמי טיפול – 300 ₪.

דמי מדור – 1,150 ₪.

אחזקת מדור – 500 ₪.

אומר כי באשר לטענת האם כי היא והקטינים הורגלו לחיות ברמת חיים גבוהה בשל סכומי עתק אותם הכניס האב, יש לזכור שמזונות הקטינים נקבעים כפי צרכיהם ולא כפי "עושרו" של אביהם.

טענת האם להחזר הלוואות, לרבות מימון החזר חודשי בגין רכב, היא טענה אשר נטענה על ידה לראשונה בסיכומים אותם הגישה, ולפיכך אין בכוונתי לדון בטענה זו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

גם כי מדובר במעין הרחבת חזית.
גם כי לאור העובדה כי בקביעת גובה מזונות הקטין לא נכנסתי לחישובים דקדקניים או באמצעות
נוסחאות כאלו או אחרות, כך שאין בעניין זה כדי לשנות דבר.

ניתנות בזה ההוראות הבאות אשר לדמי המזונות:

א. דמי המזונות ישולמו על-ידי האב ישירות לאם, **בכל 1 לחודש** ומראש, עד הגיע **הקטין** לגיל 18 שנה ו/או עד **שיסיים** הלימודים בתיכון – לפי המאוחר מבין השניים.
בתקופת השירות הצבאי הסדיר ו/או השירות הלאומי יעמדו דמי המזונות על 1/3 משיעורם הקודם.

ב. תודיע האם לאב על רצונה בהפקדת דמי המזונות לחשבון הבנק שלה – תעביר לאב פרטי חשבון הבנק שלה ובמקרה כזה, תשלום דמי המזונות במועדם לזכות חשבון זה יחשב כתשלום תקין ובלבד שהאם לא הודיעה לאב על שינוי בפרטי מספר החשבון או הבנק.

ג. **דמי המזונות ישולמו החל מיום פסק דין זה.**

ד. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו אחת ל-3 חודשים, ללא הפרשים רטרואקטיביים בין תקופה אחת לרעותה.

מדד הבסיס לחישוב יהא מדד החודש בו נפסקים דמי מזונות אלה כפי שפורסם, ב-15 לחודש טרם יום הדיון, אחריו והתחשיב יעשה לעומת המדד הידוע בעת עריכת תחשיב ההצמדה.

ה. סכומי המזונות אשר הצטברו לחובת האב ישולמו על ידו ב- **6 תשלומים** חודשיים, שווים ורצופים החל מהתשלום הראשון למזונות ויחד עמו.

ו. סכומים שהאב שילם על חשבון המזונות, בכסף בלבד ולידי האם מיום הגשת התביעה וכנגד קבלות ו/או אסמכתאות – יכולים להיות מקוזזים על ידו.

ז. בנוסף לדמי המזונות וכחלק מהם, יישא האב **במחצית** ההוצאות הרפואיות החריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי בו **מבוטח הקטין**.
במחצית האחרת תישא האם.

באמירה הוצאות רפואיות חריגות נכללות אף הוצאות לטיפול אורתודנטי ו/או טיפול שיניים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

האב יישא במחצית הוצאות בגין גן/צהרון, זאת עד הגיע הקטין לתום הלימודים בכיתה ב'.
במחצית האחרת תישא האם.

האב יישא במחצית תשלום עבור שיעורים פרטיים במקצועות: לשון, מתמטיקה ואנגלית, בהתאם
להמלצת הגורם החינוכי.
במחצית האחרת תישא האם.

כן יישא האב במחצית חוג אחד ובלבד שהסכום בו יחויב האב לא יעלה על סך של 150 ₪ לכל
חודש, עבור הקטין.
במחצית האחרת תישא האם.

ח. סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק, בין היום שנועד לתשלום לבין
הפירעון המלא בפועל.

ט. קצבת הילדים מאת המוסד לביטוח לאומי תשולם לידי האם.

סוף דבר

משקיבלתי את תביעת האם למזונות הקטין, גם לאור התנהלות האב, יישא הוא בהוצאות לידי האם
בסך 12,000 ₪.

תואיל המזכירות לסגור את התיק.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשפ"ג, 20 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

ארז שני, שופט

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

- 1
- 2
- 3
- 4

איסור פרסום

